

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **CCR Brno s. r. o.**, se sídlem Hybešova 258/20, Brno, zastoupen Mgr. Michalem Hanzlíkem, advokátem se sídlem Na Hřebenech II 1718/8, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2019, č. j. 10323/19/5200-11435-712083, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2019, č. j. 29 Af 41/2019 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou u krajského soudu domáhal zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného. Krajský soud žalobce usnesením č. j. 29 Af 41/2019 – 10 ze dne 13. 6. 2019 vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení soudního poplatku. Toto usnesení zaslal zástupci žalobce, kterému bylo doručeno dne 1. 7. 2019, a lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 16. 7. 2019.

[2] Jelikož žalobce soudní poplatek ve stanovené lhůtě neuhradil, ani nijak nereagoval na výzvu uvedenou v usnesení, krajský soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, výše označeným usnesením zastavil. Na závěr dodal, že k osobě žalobce eviduje další žalobu proti stejnému žalovanému, vedenou pod sp. zn. 29 Af 40/2019. V tomto řízení žalobce uhradil soudní poplatek za podanou žalobu dvakrát, a to dne 12. 7. 2019 a dne 18. 7. 2019, oba pod variabilním symbolem 5392904091. I kdyby vzal krajský soud v úvahu možnost, že při platbě soudního poplatku došlo k chybnému uvedení variabilního symbolu a soudní poplatek připsaný na účet krajského soudu dne 18. 7. 2019 by patřil k projednávané věci (sp. zn. 29 Af 41/2019), nebylo by možné jej brát za uhrazený ve lhůtě dle příslušné výzvy krajského soudu (č. j. 29 Ad 41/2019 – 10), neboť lhůta k jeho zaplacení uplynula dne 16. 7. 2019.

II. Důvody kasační stížnosti

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel namítl, že mu usnesení krajského soudu obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku nebylo doručeno, neboť jej soud doručoval pouze Mgr. Michalu Hanzlíkovi, advokátovi dne 1. 7. 2019. Je třeba zdůraznit, že současně s tímto usnesením soud usnesením ze dne 13. 6. 2019, č. j. 29 Af 41/2019 – 11, vyzval k prokázání zastupování stěžovatele, a to konkrétně k doložení plné moci. Soud tedy neměl zastoupení stěžovatele za prokázané, přesto však komunikoval s Mgr. Michalem Hanzlíkem prostřednictvím jeho datové schránky. Takový postup je dle stěžovatele nesprávný, a napadené usnesení o zastavení řízení je tak nezákonné.

[5] Dále stěžovatel poukázal na skutečnost, že podal ke krajskému soudu dvě žaloby, přičemž o jedné je vedeno řízení pod sp. zn. 29 Af 40/2019, o druhé bylo vedeno řízení pod sp. zn. 29 Af 41/2019 (tj. šlo o řízení v nyní projednávané věci). Z důvodu hospodárnosti a předcházení vzniku dalších nákladů se stěžovatel rozhodl nadále využívat služby advokáta pouze v řízení sp. zn. 29 Af 40/2019. Z tohoto důvodu také v řízení v nyní projednávané věci (vedeném pod sp. zn. 29 Af 41/2019) k výzvě soudu nepředložil plnou moc, a to právě za účelem vyloučení pochybností ohledně zastoupení. Stěžovatel tak předpokládal, že bude soud jednat nadále přímo s ním. Identickou výzvu k předložení plné moci ostatně stěžovatel obdržel i v řízení vedeném pod sp. zn. 29 Af 40/2019, na kterou reagoval a zmocnění v dané věci soudu doložil. Stěžovatel pak i s ohledem na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu oprávněně předpokládal, že při nedoložení plné moci bude sám vyzván k úhradě soudního poplatku. Řízení sp. zn. 29 Af 40/2019 i řízení sp. zn. 29 Af 41/2019 jsou navíc vedena u stejného senátu krajského soudu.

[6] S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 2 Afs 86/2009 – 83, považuje stěžovatel za nepochybné, že bez předložení plné moci měl soud dle své výzvy jednat přímo se stěžovatelem, kterému měl zaslat výzvu k úhradě soudního poplatku za podanou žalobu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Předmětem sporu je otázka, zda krajský soud postupoval správně, pokud řízení vedené se stěžovatelem jako žalobcem zastavil pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu ve stanovené lhůtě. Stěžovatel ve své kasační stížnosti zejména namítá, že nebyl v řízení před krajským soudem zastoupen advokátem, a krajský soud proto měl zaslat výzvu k zaplacení soudního poplatku přímo jemu, nikoliv jeho zástupci. Nejvyšší správní soud této kasační argumentaci nepřisvědčil, jak vysvětlí níže.

[10] Ze spisu krajského soudu je patrné, že žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného podal za stěžovatele jeho zástupce, advokát Mgr. Michal Hanzlík (žaloba došla krajskému soudu z datové schránky tohoto advokáta). K žalobě zároveň doložil kopii plné moci, v níž žalobce zmocnil tohoto advokáta k zastupování ve věci podání žaloby proti uvedenému rozhodnutí, jakož i v řízení o této žalobě a při všech úkonech souvisejících. Z postupu krajského soudu je zřejmé, že soud neměl pochybnosti o zastoupení stěžovatele advokátem Mgr. Michalem Hanzlíkem. Z toho důvodu také v řízení jednal s tímto advokátem, tedy zaslal mu usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku za žalobu, a rovněž mu poslal přípis ze dne 13. 6. 2019, č. j. 29 Af 41/2019 – 11, v němž mimo jiné stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů doložil příslušnou plnou moc udělenou jím advokátovi Mgr. Hanzlíkovi v jejím originále nebo autorizované konverzi. Stěžovatel tedy postup krajského soudu poněkud zkreslil, pokud v kasační stížnosti uvedl, že ho soud vyzval usnesením k doložení plné moci. Jak již bylo uvedeno, krajský soud jej vyzval pouze přípisem, a to k doložení plné moci v jejím originále či autorizované konverzi. V tomto přípisu přitom stěžovatele nepoučil o případných následcích nedoložení této formy plné moci, ani jinak neuvedl, že v případě nedoložení plné moci v uvedené formě nebude považovat zastoupení za prokázané. Že krajský soud neměl o zastoupení pochybnosti, je zřejmé i z jeho dalšího postupu. Přestože stěžovatel originál plné moci ve stanovené lhůtě nedoložil, soud již v této věci nečinil žádné další kroky, resp. ho již znovu k doložení požadované formy plné moci nevyzýval.

[11] Vzhledem k výše uvedenému je Nejvyšší správní soud přesvědčen, že zastoupení stěžovatele advokátem Mgr. Michalem Hanzlíkem v řízení před krajským soudem trvalo a nebylo o něm pochyb. K doložení zastoupení stačilo předložení toliko kopie plné moci, přičemž ve věci nevyvstaly žádné konkrétní pochybnosti o obsahu zmocnění. Krajskému soudu tak nelze vytýkat, že i přes nedoložení originálu či autorizované konverze plné moci nadále považoval zastoupení stěžovatele za účinné. Na posuzovanou věc přitom nedopadají závěry rozsudku č. j. 2 Afs 86/2009 – 83, na který odkazoval stěžovatel, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud soud vyzve k zaplacení soudního poplatku advokáta, jehož zmocnění k zastupování nemá dosud doloženo, nemůže zastavit řízení proto, že v určené lhůtě nebyl zaplacen soudní poplatek. V nyní projednávaném případě totiž nebylo o zastoupení stěžovatele pochyb, neboť soudu byla předložena kopie plné moci prokazující zmocnění advokáta Mgr. Hanzlíka stěžovatelem.

[12] Argumentace stěžovatele, že ve skutečnosti nebyl v řízení před krajským soudem zastoupen, by navíc stěžovateli nemohla být ku prospěchu. Krajský soud by v případě pochybností o existenci zastoupení musel zástupce stěžovatele vyzvat usnesením k předložení příslušné plné moci, ze které by bylo patrné jeho zmocnění. Pokud by zástupce plnou moc nepředložil, krajský soud by žalobu pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Krajský soud by tedy nepostupoval tak, jak předpokládá stěžovatel, že by po nepředložení plné moci jednal přímo se stěžovatelem. Tak by mohl učinit teoreticky v případě, že by žaloba byla podepsána jak stěžovatelem (jako žalobcem před krajským soudem), tak jeho zástupcem, avšak zástupce by na výzvu nedoložil plnou moc (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017 - 33, č. 3860/2019 Sb. NSS). O takovou situaci se však v posuzované věci nejednalo, neboť žaloba stěžovatele byla podepsána toliko jeho zástupcem a rovněž poslána z jeho datové schránky. Uvedenou argumentaci stěžovatele tak Nejvyšší správní soud považuje spíše za účelovou.

[13] Lze tedy uzavřít, že krajský soud postupoval v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s., pokud doručoval písemnosti v řízení pouze zástupci stěžovatele. Usnesení soudu s výzvou k zaplacení soudního poplatku za žalobu tedy bylo stěžovateli řádně doručeno. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil, krajský soud správně řízení zastavil.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud proto ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační námitky stěžovatele nejsou důvodné. Proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu